

delse af udenlandske kvinder i et voldeligt ægteskab strider mod anbefalinger i CEDAW-konventionen.

Indenrigsministeriet vil videregive udvalgets anbefalinger til de relevante myndigheder.

2. Fremstilling af udlændinge for fremmede repræsentationer med henblik på udsendelse

Der foreslås i udlændingelovens § 40, stk. 3, indsat en bestemmelse, hvorved det præciseres, at en udlænding, der ikke er udrejst ved udløbet af udrejsefristen, og som skal udsendes ved politiets foranstaltning, har pligt til at meddele de oplysninger, der er nødvendige for, at en udsendelse kan finde sted, og til i øvrigt at medvirke til udsendelsen, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 2.

I samme bestemmelse foreslås det samtidig fastsat, at retten ved kendelse kan bestemme, at udlændinge, der ikke frivilligt ønsker at lade sig fremstille for diplomatiske repræsentationer, kan fremstilles, hvis det skønnes fornødent.

Det foreslås endvidere, at en udlænding, der i strid med den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 3, ikke meddeler de nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at medvirke til udsendelsen af den pågældende, vil kunne straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte, jf. forslagets § 1, nr. 3.

Baggrunden for forslagene er, at udviklingen i de seneste år har vist, at der i stigende omfang opstår problemer med udsendelse af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, hvilket bl.a. skyldes, at de pågældende i højere grad end tidligere nægter at udrejse frivilligt og afviser at medvirke til at tilvejebringe forudsætningerne for, at udsendelse kan finde sted.

Den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 3, er begrundet i, at politiet i forbindelse med forberedelse af udsendelse af udlændinge, der efter at være meddelt endeligt afslag på opholdstilladelse skal udsendes af landet, i flere tilfælde har haft problemer med at få udstedt rejslegitimation til de pågældende udlændinge. Dette skyldes bl.a., at de pågældende i højere grad end tidligere nægter at udrejse frivilligt og afviser at medvirke til at tilvejebringe forudsætningerne for, at udsendelse kan finde sted. Hertil kommer, at flere repræsentationer, forinden rejslegitimation udstedes, ønsker at afholde en samtale på repræsentationen med den pågældende udlænding med henblik på at sikre sig, at den pågældende er statsborger i det pågældende land.

Disse forhold indebærer således, at politiet i tilfælde, hvor en udlænding ikke ønsker at samarbejde med henblik på at tilvejebringe forudsætningerne for en udsendelse, herunder til fremskaffelse af rejsle-

gitimation, vil have behov for at kunne fremstille den pågældende på repræsentationen eller over for tilræsende ambassademedarbejdere i Rigspolitiets lokaler.

For så vidt angår udlændinge, der er frihedsberøvede i medfør af udlændingeloven, og som ikke ønsker at medvirke til fastlæggelse af deres identitet over for hjemlandets repræsentation med henblik på udstedelse af rejslegitimation, har Direktoratet for Kriminalforsorgen i forbindelse med en konkret henvendelse fra Rigspolitiet meddelt, at man ikke finder, at der er hjemmel til at anvende magt over for en indsat med henblik på udlevering til politiet, medmindre dette skete med henblik på løsladelse eller udsendelse af landet.

På denne baggrund og med henblik på, at politiet vil kunne leve op til sin forpligtelse efter udlændingelovens § 30, stk. 2, om at drage omsorg for udreisen for udlændinge, der ikke udrejser frivilligt i overensstemmelse med udlændingemyndighedernes afgørelse herom, er det efter Indenrigsministeriets opfattelse nødvendigt at indsætte en bestemmelse, der giver politiet mulighed for – efter rettens kendelse herom – såfremt dette er fornødent, at fremstille disse udlændinge for diplomatiske repræsentationer.

Den foreslåede bestemmelse giver efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, idet beslutning om fremstilling træffes ved retskendelse, ligesom der vil blive beskikket en advokat for den pågældende.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 2 og 3.

3. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring i følgende myndigheder og organisationer:

Finansministeriet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Frederiksberg kommune og Københavns kommune.

Lovforslaget har været sendt til følgende myndigheder og organisationer:

Udlændingestyrelsen, Flygtningenævnet, Rigspolitietschefen, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dansk Flygtningehjælp og Dansk Røde Kors.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

4.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten

4.1.1. Inddragelse af opholdstilladelse til voldsramte kvinder m.v.

Ændringerne i betingelserne for inddragelse af opholdstilladelse til voldsramte kvinder m.v., der er